

Titlu pentru link: Turpitudinea năpîrlitului Andrei Marga

Tags: Andrei Marga, Crin Antonescu, Ion Coja, Niels Schneckner, Raoul Sorban, Karl Marx, Hannah Arendt, Josef Ratzinger, Michael Shafir

Turpitudinea năpîrlitului Andrei Marga

În scandalul provocat de jidani pe tema unui colind străvechi difuzat la TVR, s-a implicat și Andrei Marga, de pe postura de etnograf și teolog improvizat.

Andrei Marga a fost un vajnic teoretician al marxism-leninismului, ale cărui cărți erau recomandate în bibliografia studenților. După retrovoluția din 1989, a năpîrlit în „țărănist”, iar după căderea P.N.Ț.C.D.-ului în groapa Istoriei a renăpîrlit în „liberal”. Căci și P.N.L.-ul este pe marginea gropii și, fiind în pierdere de viteză și de „telectualii”, are nevoie să se fățuiască și l-a primit cu brațele deschise – deoarece numai cu istorico-filosoful Crin Antonescu nu mai făcea față. Numai că prestigiul lui de „filosof” nu a acoperit trecutul lui de ideolog marxist reșapat în antimarxist și, așa cum a relevat laconic d-l Coja, a fost ușuit din toate funcțiile de stat în care l-au proțăpît liberalii, pentru că s-a compromis de fiecare dată. Din toată aura lui de „filosof” nu s-a ales decît cu fața lui autentică de culturnic și a ajuns să fie desemnat ca „omul cu caloriferul”. Toată viața lui a fost – în terminologie economică – un parvenit, iar sub specie morală un om fără caracter, cum [l-a caracterizat corect d-l prof. univ. Ion Coja](#).

Astfel că, de la filosofia marxistă a trecut la filosofia iudaică, deoarece, după cum remarcase tot d-l Coja în altă parte, e bine să de dai „evreu”, sau, măcar, să te jidănești – atitudine în care Andrei Marga excelează. În comentariul său postat la articolul d-lui Coja, „[Andrei Marga, filo-zoful pe care l-a smintit slugarnicia](#)”, Mihai Delamare relevă ceea ce puțină lume știe, anume că ministrul Marga a fost primul care a dat ordinul să se studieze obligatoriu holocaustul în școli: este vorba de *Ordinul nr. 3.001/4 ianuarie 1999 cu privire la acțiuni în învățământ privind Holocaustul*. Și vă rog să remarcați că respectivul **ordin a fost dat hoțeste**: în 4 ianuarie, cînd nu se terminaseră sărbătorile de iarnă, iar lumea nu era atentă la nefăcutele pe care le fac guvernării „cu iuțeală de mîină și nebăgare de seamă”. El a fost urmat de *Notificarea nr. 9.995/din 22 martie 1999 privind punerea în aplicare a Ordinului Ministrului Educației Naționale nr. 3.001/4*

ianuarie 1999 cu privire la..." etc. Acum chiar s-a fabricat un manual pentru clasa a XI-a despre „holocaust“, deși holocaustul constituie „Minciuna secolului XX“, cum o numește Arthur Butz (vezi Arthur R. Butz, [The Hoax of the Twentieth Century: The Case Against the Presumed Extermination of European Jewry](#)). Dar, pentru că opinia publică are memoria scurtă, mai relev că o crimă la fel de mare ca introducerea printre materiile de învățământ a apologiei holocaustului de către Andrei Marga este subliniată de Adrian Botez: „...Învățământul românesc a avut parte doar de demolatori – cu excepția lui Andrei Marga, care a fost un asasin get-beget al spiritualității românești, prin acceptarea (sub comanda «factorilor» deznaționalizatori ai S.U.A.-U.E.) [a diversii manualelor alternative](#)“.

Cartea „*Frații mai mari*“ – titlul fiind **plagiarea** sintagmei lansate de papa [Maledictus Întâiul, pardon, Benedictus al XVI-lea](#) – începe cu o prezentare supertare (cum se spune la TV; altfel nu se putea, căci nu mai obține catedra de la Ierusalim), elogioasă, dedicată unei „filosoafe“ de mîna a doua, dar gonflată de propaganda jidănească, Hannah Arendt – una dintre detractoarele cele mai scîrboase a României, deși individua nu a fost în România, nu a avut contacte cu vreun român, dar a avut contacte cu alții prin care a cunoscut situația reală din România, anume ca țară protectoare a „evreilor“; ca atare, atitudinea ei este „expresia manifestă a antiromânismului visceral al autoarei“, cum se exprimă, indignat, prof. dr. Gică Manole (vezi: <http://www.art-emis.ro/analize/845-eichman-la-ierusalim-minciuna-ca-profesie.html>).

Și tot așa. Țăstia sunt „frații noștri mai mari“. Desigur, papei Benedictus al XVI-lea îi făcea plăcere să-i numească pe evrei „frații noștri mai mari“, fiindcă, în calitate de „[Cardinalul Ratzinger](#)“, se trăgea din jidani și avea tot interesul să-i laude pe evrei, căci se conforma **propagandei jidănești de a-i substitui pe jidani evreilor**. Dar Andrei Marga ce gheșeft (mai) are?

Paradoxul istoric și imoral în care se bălăcește Andrei Marga este dat de faptul că el i s-a închinat pe deplin lui Karl Marx, în vremea Socialismului românesc, în care el a ajuns „filozof“, iar acum, în vremea capitalismului importat cu ajutorul unor jidani ca Adrian Severin, Petre Roman, [Ovidiu Tender](#), [Sorin Beraru](#), [Marc Rich](#), Radu F. Alexandru, Aurel Vainer, [Radu Ioanid](#), [Vladimir Tismăneanu](#), [Niels Schnecker](#) ș.a., a

făcut volta cu 180 de grade și se închină iudaismului. Or, cum recunosc mulți jidani, îndeosebi Michael Shapiro în cartea sa *Cei mai influenți 100 de evrei din toate timpurile* (Ed. Paralela 45, 2006), Karl Marx, care „rămîne cel mai influent filosof din istoria evreiască, de fapt din istoria lumii“, „a devenit un evreu care a urît evreii“, fiind considerat de aceștia drept cel mai mare antisemit!

Iată că, în mod similar, Andrei Marga a ajuns și să-i urască pe români: probabil prin contagiune intelectuală, de pe vremea cînd îl teoretiza pe Marx și, acum, pe Hannah Arendt, ură accentuată prin apologia făcută iudaismului, din care cauză i-a cășunat, în aceste zile, pe un colind tradițional, care e cîntat de secole. Dar puteți decela și urma „copitei despicate“, care a întărit la antiromânism glosîndu-se pe tema pretinsului antisemitism: [Niels Schnecker a fost numit șef](#) de campanie a „[liberal-monarhistului](#)“ [Crin Antonescu](#), după care Crin Antonescu s-a îmbătoșat brusc și a propus un proiect de lege prin care vrea să accentueze filojidânismul și antiromânismul criminalei O.U.G. nr. 31/2002. Cu acest lider, P.N.L. va ajunge rapid în cavoul politic alături de P.N.Ț.C.D.!

Totodată, e important să reținem că rectorul Andrei Marga l-a pripășit la Universitatea Babeș-Bolyai și pe nemernicul Michael Shafir, care, [cît a lătrat la Radio Europa liberă](#), a denigrat copios România (vezi și afirmațiile istoricului Larry Watts, în deja faimoasa lui carte *Ferește-mă, Doamne, de prieteni!*), pe urmele lăsate de Hannah Arendt, iar de cînd a venit în România a proferat, printre altele, și insanități [la adresa lui Raoul Șorban](#), care tocmai murise și nu mai avea cum să se apere! (Vezi și polemica dusă de prof. Ion Coja cu ticălosul Michael Shafir, aici: <http://curentul.net/2011/03/10/argumentul-michael-shafir-%C8%99i-negarea-holocaustului/>. Și, la antecedente, este instructiv să citiți și cum o organizație jidănească din Israel l-a amenințat cu moartea pe d-l prof. univ. Ion Coja: <http://ioncoja.ro/proces-cu-aurel-vainer/amenintare-cu-moartea/>).

Într-un editorial antologic, George Bara îi rezumă viața găunoasă și plină de păcate, îndeosebi cît a fost rector al U.B.B., văzînd în el „un Andrei Marga ajuns la vîrsta la care greșelile din trecut nu se mai pot spăla și la care [singura preocupare a rămas colecționarea de titluri onorifice](#) și de diplome de la facultăți anonime“.

Ăștia sunt indivizii pe care-i protejează, promovează și elogiază Andrei Marga, care își poleiește, pe banii noștri, turpitudinea în manta intelectuală. În schimb, execrează fraze goale contra unui colind străvechi și vrea să schimbe și liturghia!

Firește, după laudele pe cât de nemăsurate pe atât de neîntemeiate aduse unor jidani și iudaismului, și lui Andrei Marga îi sunt adresate ditirambe de către sponsorii săi. Un exemplu elocvent este Aurel Vainer, care scrie, în *Cuvînt înainte*, astfel: „Un mare erudit, un gînditor profund și original, un om preocupat nu doar de studiul istoriei ca materie în sine, ci mai ales ca mijloc indispensabil salvagădării omenirii, profesorul Andrei Marga a încredințat Editurii Hasefer cea mai recentă lucrare a sa, intitulată *Frații mai mari...*“ etc. O fi fiind Marga „cult în cap“, dar nu e gînditor profund, ci e găunos, mercenar ideologic al iudaismului și, mai ales, lipsit de caracter.

Mai trebuie adăugat că editura Hasefer este subvenționată de stat – deci, ne înjură pe banii noștri –, iar Aurel Vainer a fost, înainte de retrovoluția din decembrie 1989, contabil la o întreprindere de achiziționat sticle și borcane, unde se pare că a și băgat mîna în borcan. Ăștia sunt indivizii care ne dau acum lecții de cultură, de moralitate, [care ne hărtuiesc cu procese](#), care ne impun ce cuvinte să eliminăm din limbaj, ce medalii jubiliare să batem și cum să ne organizăm societatea și să ne dezvoltăm spiritualitatea.

Cît trebuie să îi mai răbdăm?!

31 decembrie 2012,

Colonel (r.) Vasile I. Zărnescu